

Indreviding, Lomallegde Nr 5.

Torsdag den 28. Mai 1868.

Njere Ar! Gjorde allere først,
at þu hinde have frent þig til forlang-
sine; men at hinde alle vore þat, og at
þu þine have fattet mig; þu alle resten
Korset. Du holder for Uendelig Meget
per mig, hvad det dybt angaar, og
du have fortalt, at C. C. Møller, hvis Tref-
villighed i mig þig, især vilde passivisme, ind-
trængende havde ledt mig over at hjælpe ham
med, at Apocryphen, vi have haft inde boede,
blev fortalt under Læstævnet Skilling, og
han er nu den af Njere, hvem have givne
være givne hjælp med at Pakt den,
forment denne hjælp, Læstævnet
to en Davidens. For at Møller
hinde have þu miger ledt þu mig
þig, havde þu tilbude mig at længe Tys-
ten stude efter hans Composition, og det
har vant at meget anstændigt boede,
med hvilket þu heldig blev fortalt gæst-
after. Apocryphen er nu þig og fortalt havde
for hans og mine Lide.

Den Tysd, alle den del af Tysd, især þu
þig, var naturligvis at i al Christelig ind-
læst Brevstykke, þu þu med Glæde ind-
arbejdet efter dit Skifte, og þu þu givne vore
tro mig iførd til at hinde givne tilførd
Skilling. Lovtakke den Minder Tysd, skal þu

og jeg var villig til at tage fat paa den,
hvilket bud jeg lader sig gaa, naar vi
sammen daglig kunne se hinanden
med hinanden. Som et tods, som jeg,
med forstand sig antagelse endvidere en Tugt
til Omsorg. Di har vist tidligere haft
den, men dengang kendte jeg ikke andet
og den, da jeg havde lovet den til Kat-
herne, som det indvillig vil sig, men har
kunnet magt den.

Naar Klavert angaar, saa staa det
paa et Ord, di kommer til at be-
nytte, hvis di vil tage Afsked her-
med. Af de iøvrigt Bibelen, som de oven-
for sig blivt her er en eller to, bliver
di aldrig mere gaaet, da det er den første
lige Ledighed, og brugt her i Huset.
Jeg staa vel at Par Ord fra dig, om di
sammen til mig, eller mere, og hvorledes
di antant bliver, da jeg er faldt til, at
Klaverne mere staa ledige. Med Menigens
til, "Samtiden" ville vi nok indrette
os paa en fornødig Maade. Jeg tager
at Hele paa mig. Di er mere
samlede, om di er Kierlighed,
og di sigte haardt sig selv, Samtiden
og alle den, for hvem di er Begavelse
der Betydning, at di staa indrettet sig,

og vil du, som jeg, skal sette. De
lykkes os her, og har mig, her
de skal leve som Blomsten.
at jeg, de behøver at have en
Tanke i den for din Kæmpe. Og vil,
hvorledes jeg gaaer selv vilde have
at, og jendeltes skal du faa det
i mit Hætte eller haendtes om
vil betragte det.

Men jeg er uafvisende en tredje Tugt,
for tre blide du, at vi vil gaaet om til
Majst af Mit. Min gaaet om til
at bidrage til, at de du behøver at
spæde Tiden med at vante per Majst,
den mange fortælle lang Omsorg
og Bærbidelse, inden det blev ansva-
religt.

Johanna Seber.

(Efter Goethe.)

Indledning. - Chor.

Diget is brukt! - Ni hjælpe & os Gud!
Bølgers bring, heroverlæs B.D. -
Man heder Lovgivning: Mændene Tænk,
Og Kæmper og Børn forger af Trok.
Man liden for Uds, man liden for B.D.;
Endnu, den den bryde, forger at fly.
Det gaaer at indge den sivende Uds,
Og alle har Nær med at rette sig selv.

Johanna. Jy beror dj, Moder, i fiddet Lee;
Mij naar him vandt til mine Knae.
Dit Qvæ er blinde, og lausnet den Led,
Mij mangen dt hveden paa Knaft, eller Mod!

Moderen. Lad mig sige Alie. Jy fik alt Næ
af Gjæmi ommegete Dage.
Men feld den udfærdig Bømfled,
Som Moder halde tilhage.
Et Nabs komend Lyffing
Jy hede den Gudsling, den vunder, den
Og dengei Løfte, de sode Lønae
Saa luttelyt Klage.

Johanna. Skal alle de stakkeli Bømf forage?
Jy tog den alle paa Arme og Nælle
Og satte den i en paa en paa Bølle.
Det ved jo den fæle; intet jo den ude
tilhage, og hede de gulede Lønae.

Moderen. Gud lønne dj, Bømf, for den Kjærlighed!

Johanna. Skal fæle om min Hals, det Læte mit Qvæ!

Moderen. Gud sigge det alle, dit Kjærlig Qvæ!
Men hede de en sigge af Træde og Lønae.

Johanna. Min Arme er fæle, min Led er led;
Saa gæde en sigge gde Knae tret.

Moderen. Men Alie er tæne, og den fælede Led
Knae tret de Arme og lausnet dit Mod.

Johanna. Gud i hylper Lønae, de gde, hede den Knae!

Moderen. Jy sigge mig, Johanna, de sime mit Læde?

Johanna. Det fæle jo de paa det tørre Læde!
Og hede til Gud endre om dit Læde.

Moderen. Jy sigge dj, Mij, Johanna, Alie!

Johanna. Et hede, min Moder! og paa Læde!

Moderen. De sime forgeve dit mig, Læde.

Johanna. Mit Læde er hede! Jy maer, affet
Og bringe de Læde: P. L. Knae.

Motorn og Solr paa Thundbrønnen

Men skole flige mere y med!
Din Længing vi foretjke!

Johannes.

J' hører sin Sjels ¹⁰ døende Raab,
~~Det~~ Det gjid er p' hendes smette Raab.

Motorn.

J' slipper h' M.; Johanna, M.v.!
Di coor forgerer dit vinge L.v.

Johannes.

J' kan ikke blive; M' ga, for M' vil!

Chort.

Johanna! di fatter M' L.v paa L.v!

Johanna.

J' hører min Guldbringe hendes Gnad;
O h' M' L'fte L'v Dønnen og L' Raab.
M' L'fte er hellig; p' halde mit Ord!
Løvel, min elskede, Gadye Mote!

Motorn.

Gid syne dit Myrte og gime h' M'ed.
Klar M', for smøtlay mit v' the Lævel!

Chort.

Gid give h' M'ed!

Johannes.

~~L'bjernere og L'bjernere.~~
Lævel! Lævel!

Sole og Chor.

Chort.

Med modig Brøst hær vakte paene
L'bjernere sin vildt overdømmende Bj'g.
Men austraegt og brøttet hær syner at nær
T. L. Nabelromens de grovne Læver.
Og Digt forpindret og Bølgene & brøp
Med fligvæts Lævel over Bølle og M'ed.
Et smette Prindt; sin vildt strakte L'v
Et Løfeste for sin L'bjernete M'ed.

Motorn.

J' hører for grov, p' hær for Læver?
Din blæde Mote: M' L' Læver.
I saa vildt min elskede Johannes forger
Med Nabelromens i fligvæts Læver?

Chort.

Om syne Mote hær findt sin Grov
Med h' af de Læver; M' L'bjernete Læver.

Moder Men der I ~~Johanna~~ ~~bettes~~.

Chor. Min halde ju Brude
~~Ende over Bølgene~~
Løstvallet over Bølgene Læng!

Moder O, fuld' mig Johanna! Hvor findes per her

Chor. Man sigt forgyvet en feldende Baad.

Moder Og ser huns endnu?

Chor. Linder døende Larm

Min halde Brude: opløftet Arm,
Min Bølgene Ljude den smukke Brud.

Moder O, fuld' mig Brud, hør mig hørtig Gud!

Chor. Løgevet strækker huns Arme ud! -
Min dygt! - forsvinde! - den gamle, to
Hav opfligt den skjæmte, adleste Skid!

Moder Johanna! mit Brud! mig Gled! mit All.

Chor. T. & Englenes Gled har Gud hende kaldt!

IV.

Epiloge

Chor. Huden er findes og Sammel paa Gj,
Bølgene færdig paa Mark og i Stj.
Traver er fælt, hvent Tab er forsvundet,
Næst et kortværdigt Spor er forsvundet,
Men - Johannes Bedrift er i Kjærligheds
Prindst, fra Moder til Datter,
Og Lemmende Slegtis i fjerne Cid
Vil nævne den ætte og ætte!

B. P. P.

Letts er, efter min Bømmending,
set en Tugt for sig, og compo-
mest af sig, og p. anden,
høiltes Biskupning dem Litteratur
med godesp. charone. Der skal Kraft
og Lidelje hos Compans. the, og
hegg dele er dine Hovedgjver
i Løring og Lant' for Lidma-
ling og god Begrepping.

By kan, for mit eget Anseende
ikke tænke mig noget fjænnere, end
paa en færdig Maade x at have
indrettet dit Talent; thi har
p. anden noget besværgelig, og
fær er der et en ædel Natur.

Din Bisp. Løst.

Komme du snart! B. træn-
ger til en Huis Næst og
til din Tante!